

indtil dette år, således at skolen får tid og ro til at gennemføre de forslag, der ligger i »Folkeskolen år 2000«.

Endelig vil jeg tillade mig at nævne nogle af de høringssvar, som er kommet. Dansk Friskoleforening tilslutter sig, at friskolerne indgår i lovforslaget på frivillig basis, da man ønsker fastholdt, at friskoler ikke er indholdsstyrede, men har en selvstændig kompetence til at fastlægge mål, indhold og metoder for undervisning, så længe det faglige niveau står mål med, hvad der almindeligvis kræves i folkeskolen.

Foreningen mener, at undervisningsministerens hjemmel til efter dette lovforslag til at fastsætte regler for kvalitetsudvikling, kvalitetskontrol, lærerkvalifikationer m.v. vil være i strid med friskolernes lovgrundlag og de dertil hørende tilsynsbestemmelser. Frie skolars særlige holdning og pædagogik vil ofte være uforenelig med en fælles systematik, og det bør derfor være en del af frivilligheden, at evalueringsprocessen på forhånd aftales, så den harmonerer med den enkelte skoles særlige forhold.

Efterskolernes Lærerforening er også betænkelig ved punktet lærerkvalifikationer. I de frie skoler, herunder efterskoler, er der ikke lovgrundlag for at fastsætte uddannelseskriterier for ansættelse inden for skoleformen. Foreningen af Fri-, Ungdoms- og Efterskoler tager også klart afstand fra, at der gives ministeren bemyndigelse til at udstede påbud til selvejende institutioner om lærerkvalifikationer. De mener, at det er en historisk og hævdevunden ret, at den enkelte frie skoles bestyrelse ansætter de undervisere, som bestyrelsen og dermed forældre-kredsen har tillid til. Foreningen finder, at det er i strid med dansk friskoletradition og lovgivning.

Foreningen for Folkehøjskoler mener ikke, der er hverken formelle eller reelle begrundelser for at inddrage folkehøjskolerne under det kommende evalueringsinstituts kompetence. Folkehøjskolerne er en særlig organisationsform, nemlig den private selvejende institution på et frit marked. Et højskoleophold bedømmes jo ikke med hverken point eller udtalelser, men det giver ofte deltagerne et meget betydningsfuldt løft, som kan vise sig senere både i deres arbejds-, uddannelses- og private liv.

Men altså Kristeligt Folkeparti er positive over for lovforslaget med de nævnte bemærkninger og eventuelt nogle få korrektioner.

Undervisningsministeren (Marianne Jelved, fg.):

Tak for en gennemgående positiv og åben tilgang til førstebehandlingen af lovforslaget om Danmarks Evalueringsinstitut.

Det er fuldstændig korrekt, som hr. Ole Hækkerup gør opmærksom på, at det er nogle ambitiøse uddannelsespolitiske målsætninger, der ligger bag lovforslaget her, nemlig en stigning i ungdomsuddannelsesfrekvensen: 95 pct. af alle unge i en ungdomsårgang bør have en ungdomsuddannelse og 50 pct. gerne en videregående uddannelse.

Vi har allerede kvalitetsudviklingsinitiativer på en lang række områder, og diskussionen om uddannelsessektoren har været præget af de internationale sammenlignende undersøgelser, hvor Danmark er kommet ud som et lidt varierende nummer på listen i den rangordning, som flere af ordførerne har erklæret sig som store tilhængere af.

Jeg vil vælge at tage nogle af de gennemgående spørgsmål op, som er blevet rejst af en del af ordførerne. Først omkring bestyrelsens sammensætning.

Jeg har selvfølgelig megen forståelse for, at der er stor interesse hos en del partier for, at fatterne af uddannelsesinstitutionernes arbejde – hvis vi må sige det på den måde – kan være interessante i denne her sammenhæng.

Jeg kunne ikke lade være med – og nu undskylder jeg meget sammenligningen, og jeg håber ikke, at det trækker debatten ud, for jeg har en opgave, der skal gøres senere i aften, hvor mange mennesker sidder og venter på mig, så det er ikke med vilje – at komme til at tænke på Det Økonomiske Råd, som jo er kommet med en evalueringsrapport i dag, hvis man kan kalde det det, og Det Økonomiske Råd består jo af en arbejdende bestyrelse, som kaldes vismænd.

Jeg synes ikke, at vi skal afgøre sagen i dag, men jeg vil godt bede ordførerne sådan over weekenden prøve at filosofere lidt over, i hvilket omfang vi ville være i stand til at bruge Det Økonomiske Råds rapporter – uanset om vi så i øvrigt kan lide indholdet, er enige i det hele eller ikke er det – hvilken troværdighed og hvilken mulighed det havde for at præge bredere politiske diskussioner om samfundsudviklingen og behovene, sådan som Det Økonomiske Råd ser dem i en given situation, hvis Det Økonomiske Råd bestod af repræsentanter for diverse organisationer fra den ene eller den anden side af arbejdsmarkedet.